

sempre un producte molt meu. Sí que és cert que hi ha gent que m'agrada molt i amb qui m'he fixat, sobretot al sud dels EUA, on es fa un rap amb molt de mèrit amb què m'hi sento força identificat. M'agrada gent com A\$AP Rocky, Drake, Lil Wayne, Young Thug, Joey Badass, KA, Tyga, Kendrick Lamar, Cory Gunz i un llarg etcètera.

Per a molts rapers, el rap és una eina per a polemitzar i per fer crítica social. A les teves cançons, parles dels teus sentiments i emocions. Per tu el rap per què serveix?

Uf, per mi el rap és la millor medicina que tinc, el millor remei per tot. Jo m'ho agafo com una teràpia i quan escric és perquè realment ho necessito.

Les bases de les teves cançons estan basades essencialment en ritmes electrònics, cosa que tampoc és gaire habitual en aquest estil. Per què has escollit ferho així?

Bé, abans de tot he de dir que jo em considero molt més raper que no pas productor. El que se'm dona bé és escriure i si fins ara he produït les meves pròpies bases, ha estat per pura necessitat de voler tenir un producte totalment meu. Pel que fa a les sonoritats electròniques, això es deu a què quan vaig començar a produir, com ja he dit, la gent que m'agradava més era del sud dels EUA i el rap d'allà acostuma a portar més sintetitzadors i ritmes més electrònics. D'altra banda, també ho

vaig fer així, ja que em vaig adonar que les meves lletres són molt atmosfèriques i envolten i transporten molt a l'oient, i volia que les meves bases seguissin també aquest patró i això vaig creure que requeria aquestes sonoritats.

Així doncs, aquestes bases te les fas tu al 100%?

Generalment sí. Fins ara ho he intentat fer sempre, a excepció d'alguna que l'he agafat d'algú altre perquè m'agradava molt. Ara però, al CD que estic preparant hi haurà la meitat de bases meves i la meitat fetes per altra gent que m'encanta.

Si alguna cosa sabem de les músiques que arriben al gran públic és que van per modes. Fa uns anys tot era rock, ara tot és mestissatge. Creus que en un futur es pot imposar el rap?

Doncs a vegades ho he pensat! Abans el rap era una música molt amagada i molt sectorial, i ara, en canvi, es veu molt més rap per tot arreu.

Contestant a la pregunta: sí, per què no? Penso que el rap en principi és una música que no té complexos i que es pot adaptar molt a les generacions noves i als canvis de modes.

Algun cop t'hem vist cantant amb el teu germà, en DKtorce (Dídac Soler). En quines ocasions cantes sol i en quines amb ell? Als directes, sou vosaltres i proud teniu un DJ, per exemple?

Bé, d'entrada el meu projecte no té res a veure amb el meu germà. Jo sóc

un artista independent i individual, per dir-ho així. El que passa és que amb ell ens entenem perfectament i si he de confiar en algú per fer qualsevol cosa, confio en ell. Tot i això, quan cantem junts ho solem fer representant un altre projecte que hem format, que es diu Vademecum FAM i que es basa en un col·lectiu format per un noi de Banyoles, l'Spektro (Cristian Alcaraz); el meu germà i jo. I als directes sempre hi ha algú al control tècnic, a vegades tenim la sort de tenir un DJ però a vegades és algú que simplement posa *play* a les bases.

Vas treure una maqueta el 2012, que es deia Egotrap, i estàs a punt de treure el teu primer àlbum d'estudi, Diàspora. Parla'ns d'aquest treball.

La maqueta Egotrap va ser una mica una carta de presentació i tenia ganes de fer un pas important amb Diàspora. Aquest CD es tracta d'una cosa igualment molt meua i feta amb molt d'amor i tan bé com he pogut però potser una mica més meditada i feta tenint més clar cap on enfocar-la. L'he gravat als estudis de *Trastero Records* a Caldes de Montbui amb uns molt bons professionals que també són companys d'ofici i amics. Ara mateix està en la darrera fase de gestació; està en procés de mastering i en principi el traurem en els pròxims mesos, tan aviat com puguem. A més, ha de sortir també el videoclip del segon tema que hauré avançat del CD.

On podrem escoltar-lo en